

18 juni – 22 juni

God,
geef ons de vrijheid
om te genieten van al uw gaven
en in alles dank te zeggen.
Zo worden wij ook voor elkaar
tot genade en kracht,
tot een rustplaats van geborgenheid.

Bezienswaardigheden liggen wel eens bezijden de snelwegen en buiten de grote toeristische centra. In de bekende groene gidsen van Michelin stond bij de beschrijving van zo'n verscholen schoonheid: "Ça vaut le détour!" Vrij vertaald: een ommetje waard! Anders gezegd: wijk even van je geplande route af en verander maar van bestemming, verlaat de hoofdweg en neem de eerstvolgende afslag, volg het smallere pad en laat jezelf verrassen door wat de meeste toeristen links (of rechts) laten liggen. Het mooie is een omweg waard. Precies omdat je ervoor de begane paden moet verlaten, zijn de vreugde en het plezier des te groter: de inspanning wordt dubbeldik beloond. Zo is het ook met God. Om Hem te vinden moet je wel eens de weg verlaten, van koers veranderen en een omweg durven maken. Ook God ligt vaak verscholen bezijden de snelweg van het leven en op een stille plek verborgen. "Dieu vaut le détour!" Ook God is een ommetje waard! Het trage pad, de slingerende weg brengen je tot bij Hem, tot de ervaring van zijn aanwezigheid. Dit zijn momenten om nooit te vergeten en vast te leggen in het album van je innerlijke reis. Geen geschiktere tijd voor zo'n ervaring dan de vakantie.

Mark Van de Voorde

Adem diep
de goddelijke heerlijkheid in
op de berg,
en ga in de dalen der mensen.
Adem er Gods heerlijkheid uit
in de ellende van de tijd.
Verzink niet in gepieker.
Jezus is bereikbaar voor je
als je geloof hebt.
Jezus is er voor jou als je zegt:
hier ben ik!

Laat je zijn aanwezigheid
niet ontnemen!
Je vreugden, je lijden,
je afkeer van de mensen,
je moeheid,
je innerlijke opstandigheid,
je tegenzin;
dit alles zijn slechts
rimpels aan de oppervlakte,
die niet kunnen verhinderen
dat Jezus er is,
dat Hij je liefheeft,
dat Hij je nodig heeft,
dat Hij je zegent tot overgave aan Zijn Vader
en tot offer voor je broeders.

H. Hümmel

Als iets de herinnering
warm kan houden,
dan is het **dankbaarheid**.

Dankbaarheid
doet met een mens
wat zon en regen
met de aarde doen.
Ze geven er groeikracht aan.

Dankbaarheid
opent de poort
naar de kleurrijke tuin
van verbondenheid.

Dankbaarheid
geeft ogen aan het hart
en warmte aan de woorden.

Een woord van dank kost niets.
En vooral daarom geeft het
een gevoel van rijkdom.

Het is niet vanzelfsprekend
dat je een dankbaar mens bent.

In het evangelie
is er sprake van één op de tien.

Die ene die ziet wat er gebeurt.

Hij heeft een open oog en hart,
hij gelooft, en dat betekent redding.

Hij breekt door de gewone ordening
van het alledaagse heen.

Het gewone wordt voor hem buitengewoon.

Hij keert zich om naar Jezus
en daardoor wordt hij écht genezen.

Hij wordt een nieuwe mens.

Dankbaarheid is meer
dan zomaar een dankjewel zeggen.
Het is eerder een kwestie van zien
dat je zoveel is gegeven
en dat heel je leven een geschenk is.

Dankbaarheid kan tot uiting komen
in talloze kleine dingen,
maar dan wel in dingen
die door onze manier van zien
buitengewoon zijn geworden.

We zien ze in het licht
van ons leven, van ons geloven.

Als je ziet met heel je
hart, dan kun je pas echt dankbaar zijn.

*Het gras wordt nog groener
De school wordt nog stiller,
dan tijdens de examens
De dagen trekken aan het langste eind.
De zomer zwaait met de vakantievlag.*

Neem de tijd om te spelen,
Het is het geheim
van de eeuwige jeugd.

Neem de tijd om te lezen,
Het is de bron
van de kennis.

Neem de tijd
om te beminnen
en om bemind te worden,
het is een genade Gods.

Neem de tijd
om vrienden te maken,
het is de weg
naar geluk.

Neem de tijd
om te lachen,
het is de muziek
van de ziel.

Neem de tijd
om te denken,
het is de bron
van de daad.

Neem de tijd
om te geven,
het leven is te kort
om egoïstisch te zijn.

Neem de tijd
om te werken,
het is de tijd
voor de goede afloop.

Neem de tijd
om te bidden,
het is de kracht
van de aarde.

Petrarca
14de eeuw.

Het is goed af en toe een stap terug te zetten
om te kijken naar wat achter ons ligt.
Het Rijk gaat immers niet alleen onze inspanningen te boven,
maar soms hebben wij er zelfs helemaal geen zicht op.
Niets van wat we verwezenlijken zien we ooit voltooid,
met andere woorden,
het Rijk Gods overtreft ver onze mogelijkheden.

Geen enkele van onze verklaringen
geeft weer wat we willen zeggen.
Geen enkel gebed geeft volledig ons geloof weer.
Geen enkele godsdienst is helemaal perfect.
Geen enkel pastoraal bezoek is helemaal doeltreffend.
Geen enkel programma voltooit de missie van de kerk.
Geen enkele verzameling doelstellingen en objectieven
kan ooit compleet zijn.

Zo zitten wij nu eenmaal in elkaar.
We planten zaadjes die ooit zullen opschieten,
we begieten de jonge plantjes,
in de hoop dat ze de belofte
van de toekomst in zich dragen.
We leggen de fundamenten
van wat moet worden opgetrokken.
We bereiden het zuurdeeg dat resultaten zal geven
die wij nooit kunnen bereiken.

We kunnen niet alles doen,
en dit te beseffen geeft ons een gevoel van bevrijding.
Het staat ons toe een bepaalde taak aan te pakken
en ze zo goed mogelijk uit te voeren.
Misschien slagen we er niet in ze te voltooien,
maar het is alvast een begin,
een stap verder op onze weg.

Het geeft ons de kans om
de genade van God in ons binnen te laten
en Hem de voleinding van ons werk
toe te vertrouwen.

We zullen nooit het
eindresultaat van onze inspanningen zien,
maar dat is nu eenmaal het verschil tussen de meester,
de ambachtsman en de werkman.
We zijn slechts werklieden, geen meester.
We zijn dienaars, geen Messias.
We zijn de profeten van een toekomst
die ons niet toebehoort.

Mgr. Oscar Romero